

РЕШЕНИЕ

№ 161

гр. София, 07.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в
публично заседание на 17.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Маринова, като разгледа дело номер **7143** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 59, ал. 2 от Закона за управление на отпадъците /ЗУО/, отм. ДВ, бр. 53/13.07.2012 г..

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], представлявано от Д. Ц. С., срещу заповед № Т-РД-15-70/27.06.2012 г. на заместник-министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като издаден при съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с материално-правните норми. Твърди се, че административният акт е постановен при липса на мотиви, както и при издаването му не са изяснени всички факти и обстоятелства, които са от значение за случая в нарушение на чл. 35 от АПК. Жалбоподателят счита, че не е извършил нарушение на нормата на чл. 60, ал. 8 от ЗУО /отм./. Възражава се също така, че не е налице и нарушение на чл. 54, ал. 2 от ЗУО /отм./, тъй като към датата на отнемане на лиценза 10-месечният срок от влизане в сила на правната норма не е изтекъл. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени обжалваната заповед, както и присъди направените по делото разноски.

Ответникът – ЗАМЕСТИК-МИНИСТЪР НА ИКОНОМИКАТА, ЕНЕРГЕТИКАТА И ТУРИЗМА – редовно призован, не се явява, не изпраща

представител и не изразява становище по жалбата.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят е притежател на Лицензия № 147/2004г. за извършване на търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали на територията на вписаните в т. III четири площадки една, от които е и тази в [населено място], район „И.”, [улица].

Не е спорно между страните и това обстоятелство се установява с приетия по делото констативен протокол, че на 18.02.2012г. е извършена специализирана полицейска операция за проверка на лица, притежаващи лиценз за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали. В хода на проверката е посетена площадката на [улица], вписана в лиценза на жалбоподателя. Установено е от длъжностните лица, че на площадката не се осъществява законово изискване за 24-часово видеонаблюдение и запис от него за период от 1 година, както и кантарът не е преминал метрологичен преглед. Въз основа на резултатите от проверката на жалбоподателя е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 101132/20.02.2012 г., връчен лично на Р. Г. С., упълномощен представител на фирмата, на същата дата. Актът е подписан от Р. С. с възражението, че в обекта е било постановено 24 часово видеонаблюдение, като на 18 февруари камерите са свалени от фирмата доставчик за допълнителна настройка.

Преписката е разгледана на заседание на междуведомствената комисия по чл. 56, ал. 2 от ЗУО /отм./, която е констатирила също така, че в лиценза на жалбоподателя са вписани още 3 броя площадки, за които фирмата не е представила документи, удостоверяващи изпълнение на изискванията на чл. 54, ал. 2 от ЗУО /отм./. Установено е още, че единствено в Министерство на икономиката, енергетиката и туризма е подадено заявление вх. № Т96-00-312/2011 г. с приложения към него документи, удостоверяващи изпълнението на изискванията на чл. 54, ал. 2 от ЗУО /отм./ само за площадката, обект на извършената проверка. Въз основа на това комисията е направило предложение за прекратяване на лиценз за ТДОЧЦМ, издаден с № 147/2004 г., и в тази връзка е постановена и процесната заповед № Т-РД-15-70/27.06.2012 г., с която на основание § 17, ал. 3 във връзка с ал. 2, изр. второ от ПЗР на ЗИД на ЗУО /отм./ е прекратена лицензия № 147/2004 г.

За установяване на твърдените от страните факти по делото са приети като доказателства договор № [ЕГН]/11.11.2011 г. за абонаментно поддържане на компютърна техника, ведно с Приложение № 1 към него; приемно-предавателен протокол – заявка за сервиз за камера за видеонаблюдение, с посочена дата на приемане 17.02.2012 г., клиент - [фирма] и повреда – няма сигнал; разписка за получен на 21.03.2012 г. в сградата на ОЗ РПУ – СДВР на един брой компютър „HP” Т. DC 7600, номер KVS43645; декларация на клиент за извършена диагностика от 18.02.2012 г.

По делото е приета като доказателство за наличието на компетентност на административния орган заповед № РД-16-480/24.04.2012 г. на министъра на икономиката, енергетиката и туризма, с която И. М. – зам. министър на икономиката, енергетиката и туризма, е упълномощен да прекратява или отнема издаден лиценз за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали /т. 1.3./.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. По делото не са ангажирани доказателства за това на коя дата заповедта е била редовно съобщена на жалбоподателя, поради което съдът приема, че жалбата е в срок. Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган в съответствие с делегираните му, на основание чл. 59, ал. 1 от ЗУО /отм./, правомощия със заповед № РД-16-480/24.04.2012 г. на министъра на икономиката, енергетиката и туризма. Административният акт е издаден и в предписаната от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Настоящият решаващ състав намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя, че не са налице предпоставките на § 17, ал. 3 във връзка с ал. 2 от ПЗР към ЗИД на ЗУО /отм./ за прекратяване на лицензията, тъй като в конкретния случай определения в закона 10-месечен срок не е изтекъл. Съгласно § 17, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗУО /отм./ лицензираните площадки за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали се привеждат в съответствие с изискванията на чл. 54, ал. 2 в 10-месечен срок от влизането в сила на този закон. Посоченото задължение е възникнало за лицата, притежаващи лиценз, по силата на § 17, ал. 1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за управление на отпадъците, обн. ДВ, бр. 30 от 12.04.2011 г. От датата 12.04.2011 г. започва и да тече 9-месечния срок за изпълнение на посоченото задължение, който срок би следвало да изтече на 12 януари 2012. Съгласно § 98 от Преходните и заключителни разпоредби от Закона за държавния бюджет на Р. Б. за 2012 г. в Закона за управление на отпадъците /обн., ДВ, бр. 86 от 2003 г.; изм., бр. 70 от 2004 г., бр. 77, 87, 88, 95 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 63 и 80 от 2006 г., бр. 53 от 2007 г., бр. 36, 70 и 105 от 2008 г., бр. 82 и 95 от 2009 г., бр. 41, 63 и 98 от 2010 г., бр. 8, 30 и 33 от 2011 г./ се правят изменения, като в § 17, ал. 1 и § 18, ал. 1 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците /ДВ, бр. 30 от 2011 г./ думата "9-месечен" се заменя с "10-месечен". Следователно с посочения текст предвиденият 9 месечен срок, който е започнал да тече през месец април 2011 г. се удължава с 1 месец, става 10-месечен и съответно изтича не през месец януари 2012 г., а през месец февруари 2012 г. С новата редакция на § 17, ал. 1 от ПЗР към ЗИД на ЗУО /отм./ не се създава нов 10-месечен срок, а се удължава с 1 месец предвидения 9-месечен срок, в който лицензираните площадки за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали се привеждат в съответствие с изискванията на чл. 54, ал. 2 от ЗУО /отм./. Предвид на това безспорно е по делото, че към датата на постановяване на процесната заповед този 10-месечен срок по отношение на жалбоподателя вече е бил изтекъл, както и че в указания срок последният не е представил изискуемите документи и за останалите три площадки, вписани в лицензията.

По отношение на останалите доводи на жалбоподателя за липса на нарушение на разпоредбата на чл. 60, ал. 8 от ЗУО /отм./ съдът намира, че не следва същите да бъдат обсъждани, тъй като процесната заповед е издадена единствено и само на основание § 17, ал. 3 от ПЗР на ЗИД на ЗУО /отм./ и с нея не е заличена конкретна площадка, а е прекратена на цитираното правно основание лицензията на жалбоподателя.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място], представлявано от Д. Ц. С., срещу заповед № Т-РД-15-70/27.06.2012 г. на заместник-министъра на икономиката, енергетиката и туризма, като неоснователна.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: